

Детето казва на майка си: Мамо, гладенъ съмъ. Майката веднага му дава нѣщо, да задоволи глада си. — Мамо, краката ми се нараниха отъ остритѣ камъни. Майката веднага му купува обуца. — Мамо, студено ми е, дрехата ми се скъса. Майката веднага му предлага нова дреха. Да бждешъ всѣкога добре нахраненъ, облѣченъ и обутъ, това значи, да живѣе Богъ въ тебе. Да бждешъ подпомогнатъ въ всички мъчнотии и трудности, това значи, да живѣе Богъ въ тебе. Какво ще стане съ детето, което пренебрегва майка си и отива да се оплаква на чуждитѣ хора, че е гладно, че нѣма дрехи и обуца? Колкото и да се оплаква на чуждитѣ хора, никой нѣма да му помогне. Въ каквото положение да се намира, човѣкъ трѣбва да знае, кжде да се обърне за помощъ и какъ да иска помощта. И растението, и животното, и човѣкъ — всички се нуждаятъ отъ помощта на силния. Като единици, тѣ живѣятъ и се движатъ въ Бога. Следователно, всички живи същества трѣбва да очакватъ помощъ отъ Бога, Който е вънъ отъ тѣхъ и вътре въ тѣхъ. Богъ е навсѣкжде и въ всичко.

Като не разбиратъ отношенията си къмъ Бога, мнозина изпадатъ въ положението на княжески или царски синове, които само заповѣдватъ. Каквото пожелаятъ, веднага имъ се доставя. Слугитѣ обикалятъ, движатъ се около тѣхъ и изпълняватъ заповѣдитѣ имъ. Какво ще стане съ царския синъ, ако попадне въ общество, дето всички хора сж слу-